

Una escena típica d'«Els Pastorets»: les fúries amenaçants i els pastors esporuguits.
(Foto J. Iglesias)

ELS PASTORETS

Tots sabem que en la nostra estimada Catalunya és típic per les festes de Nadal, la representació d'«Els Pastorets». N'hi ha de diversos autors, però els que tenen més acceptació són «El Lluquet i el Rovelló», d'en Josep M. Folch i Torres, del qui precisament aquest any 1980 s'ha celebrat el centenari del seu naixement.

Al nostre poble també, un any més, hi ha hagut representació d'«Els Pastorets». Va ser al Casal Parroquial, els dies de Nadal i Reis.

Tots sabem que «Els Pastorets» tradicionals duraven gairebé 3 hores, hi sortien infinitat de personatges i constaven de molts actes i quadres. Els hi donaven un especial atractiu, també, els famosos «cplets» i el variats decorats.

Es nombrosíssima la gent del nostre poble (gran, jove i adolescent) que ha participat en alguna de les diferents versions d'«Els Pastorets» que s'han representat durant gairebé 40 anys.

Enguany, però, el «Drap Grup», nou grup de teatre independent format al nostre poble, amb actors provinents de l'antic grup del Casal, gent nova i alguns forasters, que són els qui el dirigeixen, per cert molt bé, ha muntat una versió lliure i moderna de la tradicional obra teatral.

Es respecta fidelment el text de l'autor, però es suprimeixen alguns passatges i es fa un muntatge escènic completament revolucionari, que consisteix en unes plataformes superposades en un mateix escenari, en el que transcorre tota l'obra. Solucions realment enginyoses i originals per resoldre els problemes que comporta aquesta mena de muntatge, denoten la categoria teatral del seu director, en Frederic Roda.

El bon nivell d'interpretació dels actors, especialment dels principals papers, va contribuir a que el conjunt de l'obra assolís un merescut èxit, tant al nostre poble com en altres llocs on han anat a representar-los.

Pel sector de públic acostumat i enamorat de la versió tradicional, va resultar un canvi massa radical, i es comenta que l'autor de l'obra s'hauria escandalitzat si hagués presencial aquesta representació.

Potser també tenien la seva raó, però, és clar, els temps canvien, i cal adaptar-se.

El que cal, també, és que aquest grup no defalleixi en el seu treball i entusiasme, i que sovint ens presenti noves obres, amb constància i regulat.

Ho desitgem ben sincerament.

Carnestoltes 1981

Enguany el nostre poble ha viscut més intensament que mai aquestes tradicionals festes del Carnestoltes. Ha contribuït decisivament a aquestes celebracions el fet d'haver-se instal·lat un envelat al mateix lloc on es celebra la festa major, el que ha permès que tots els actes tinguessin un marc adequat i arrecerat de les inclemències del temps.

Les festes començaren a ambientar-se el dissabte dia 28 de febrer, a la tarda, amb la desfilada que feren pel

poble els monitors i infants del grup d'Esplai, tots disfressats de pirates i d'índis.

A la nit, a l'envelat, hi va haver el Ball de Disfresses, molt animat i amb gran quantitat de comparses i disfresses, algunes d'elles realment originals i enginyoses, que feren les delícies de la concurrència fins a altes hores de la nit. La coca, xampany, truites i xocolata contribuïren a fer encara més agradable la vetllada.

El diumenge, a la tarda, hi va haver la ballada de gitanes, dansa tradicional del Vallès que aquests últims anys està recobrant l'esplendor i la importància que ja havia tingut fa molts anys i que en certs moments havia tingut serioses crisis que feien témer per la seva desaparició. Afortunadament no ha estat així i tots ens en podem felicitar. Tothom sap, en el nostre poble, a quines persones hem d'agrair aquesta revifalla de les «Gitanes». Cal, doncs, recolzar el seu esforç, desinteressat i difícil treball, ja que el bé que se'n deriva de cara al jovent i a conservar el sentit de poble és importantíssim. Anims i endavant.

Actuaren les colles de Polinyà, Masrampinyo, Montornès, Vilanova del Vallès, Ripollet, Parets i Sta. Eulàlia de Ronçana. Algun poble amb més d'una colla, com per exemple Sta. Eulàlia, que enguany ha organitzat tres colles, des d'infants de 7 o 8 anys fins a joves de més de vint, amb un total de més de vuitanta balladors i balladores. Tot un rècord.

La sessió, com es pot suposar, fou llarguíssima, però el públic, que omplia de gom a gom l'envelat, va mantenir l'interès i l'espectació fins al final, en que varen actuar les tres colles locals.

En definitiva, una festa magnífica que cal mantenir, perquè és de les poques que fan sortir de casa, i participar-hi, a tothom: infants, joves i grans.

Llàstima que per problemes del temps i de control, no es pugui celebrar a l'aire lliure, perquè nosaltres seguim opinant que encara resultaria més típica i vistosa.

A la nit, amb un ball de fi de festa, van acabar aquestes celebracions del Carnaval, festes que han resultat un èxit en tots sentits —esperem que també en l'econòmic— pel que cal felicitar als organitzadors.

J. C.

Les tres colles de Santa Eulàlia fent l'entrada conjuntament a la pista. Els assajadors dirigeixen la difícil operació d'encabir-los-hi tots.

(Foto J. Danti)